

El PP farà un congrés a la mida d'Aznar

El president del govern central i del PP, José M. Aznar, encara el tretzè congrés del seu partit amb la tranquil·litat de tenir-ho tot lligat i ben lligat i amb Javier Arenas com a número dos del partit amb la missió d'aconseguir una imatge centrada per al PP.

"Aquest tretzè congrés del PP acabarà encunyant en els estatuts la frase 'partit de centre reformista'. Notaràs el canvi: en l'onzè congrés alguns vam aconseguir apartar els qui representaven la dreta cavernícola, molts d'ells en l'entorn de Fraga; en el 96 haguérem de convèncer un ampli espectre de votants que el PP era l'hereu de la UCD; aquesta és la nostra, definitivament..." Aquest és l'argument insistent amb què alguns dels dirigents del PP intenten convèncer tothom que, efectivament, a partir dels dies 29, 30 i 31 d'aquest mes el seu partit serà el paradigma de l'equanimitat política i de l'equidistància conceptual, i es farà, per tant, amo per dret propi —és clar—, d'aquest idolatrat espai de centre.

L'evolució dels fets demostrarà si els avenços en aquesta direcció seran rellevants. Això no obstant, i curiosament, en els dies previs a tan definitiva cita no han estat pocs els observadors que sostenen que el president Aznar ha trencat una a una les normes que defineixen el polític obert i dialogant. És a dir, José María Aznar necessitava omplir el rellevant lloc de secretari general abandonat per Álvarez Cascos i no se li va acudir millor mètode que fer una exhibició de l'autoritat que li confereix aquest lideratge que la majoria va posar en dubte en el seu dia. Sense consultar amb els seus col·laboradors, va filtrar la possibilitat d'una crisi de govern a un dels mitjans que més enfrontaments ha mantingut

amb la seva política perquè no semblés molt creïble i després es va dedicar a observar.

D'una banda, molts dels seus ministres i col·laboradors quedaren en evidència quan van demostrar que no tenen ni idea de les intencions del seu president, i en especial Álvarez Cascos, que es va

més que li disgustés la proposta.

Finalment, i fins i tot contra la "darrera voluntat" de Cascos, que preferia qui llavors era coordinador, Ángel Acebes, la decisió va recaure en Javier Arenas sense que, per descomptat, mediara cap consulta —tampoc no és preceptiva— a cap dels 3.000 compromissaris participants en el congrés, en la designació dels quals el president també ha intervingut.

Javier Arenas Bocanegra exhibeix sense manies una imatge de murri, desimbolta i fins i tot coqueta, que no semblava la més adient a una serietat aparentment més efectiva a l'hora de signar pactes amb sindicats sobre contractes a temps parcial o sobre pensions, però el fet és que Aznar ha pogut nomenar-lo número dos del partit just en el moment en què aquests sindicats i també polítics d'esquerra el defineixen com "un gran ministre de Treball".

A més, el tarannà d'Arenas no té res a veure amb el de Cascos, amb qui està enfrontat, i el seu caràcter difereix ben bé del d'Aznar, hermètic i sorrut. Procedeix de les juventuts d'UCD, marca fonamental, coneix el partit perquè va ser vice-secretari general d'ordenació territorial en el 91 i pot donar molta força a les opinions del partit, fins ara fagocitades pel portaveu del govern i sense cap repercussió. Les dues missions principals del número dos del PP seran aconseguir aquesta imatge centrada en el partit i renovar tot el seu aparell municipal, i per fer-ho es recolzarà en aquest congrés.

El congrés del PP serà l'acte de presentació d'Arenas com a secretari general i d'un centrisme fet a mida de qui ostenta el poder.

veure fora de joc. Aznar fins i tot se'n va vantar quan va respondre en una entrevista: "M'agrada escoltar les opinions alienes però el quadre complet el tinc jo i ningú més que jo." D'altra banda, el president els va posar a prova: demostraren que tenien tant de terror a les seves reaccions que cap d'ells va alçar el telèfon per saber si la notícia era certa i si podia afectar-los. Mariano Rajoy sentia una autèntica tremolor quan es va veure en les travesses com a possible secretari general, però es va estimar més tancar-se en el seu despatx conscient que no podria negar-se per

El tretzè congrés, de fet, estrena estructura. A partir d'ara, i segons els nous estatuts del partit, els qui realment tindran representació, no seran els 65 components del comitè executiu nacional —en qui Aznar ha perdut la confiança, sobretot per la dificultat que planteja controlar-ne els comentaris—, sinó que el pes recaurà en els nou integrants de l'anomenat comitè de direcció, més conegut ja, fins i tot entre els populars, com “el sanedrí”, que es reunirà setmanalment.

Aznar ha decidit que aquest nou òrgan ha de disposar d'una presidència —que ell exercirà—, una secretaria general —la de l'acabat de nomenar Javier Arenas—, tres vice-secretaries en què es mantindran Rajoy, Rato i Mayor Oreja, i quatre coordinadors d'àrea (organització, comunicació, formació i participació). Algun d'aquests càrrecs està pràcticament designat, com ara el de portaveu i responsable de la política de comunicació, que, probablement serà ocupat per Ana Mato. Aquesta madrilenya —assessora d'Aznar en la seva etapa de president de Castella-Lleó—, ha tingut oportunitat en els darrers anys de donar-se a conèixer com la diputada amb la controvertida missió d'explicar la classificació d'esdeveniments d'interès general susceptibles de ser televisats, segons el criteri i els interessos mediàtics d'Alvarez Cascos.

Per a la resta dels nous càrrecs, i per a ocupar els que vagin quedant lliures en l'estructura consolidada del partit, el flamant secretari general mantindrà o potenciarà dirigents de la seva confiança, alguns dels quals van ser aixecats pel mateix Arenas a càrrecs de responsabilitat en el seu anterior pas per la cúpula del partit.

La reestructuració significarà la desaparició del càrrec de coordinador general del PP —el trampolí perquè Acebes, el seu ocupant, sigui nomenat ministre d'Administracions Públiques—; la creació del comitè de drets i garanties, que penalitzarà amb extrema duresa el transfuguisme; la potenciació dels més joves —la mitjana d'edat dels compromissaris és de 40 anys i 312 d'ells són de Nuevas Genera-

ciones—, i l'augment de la representació femenina. De fet, una de les obsessions d'Arenas és mantenir la paritat en aquest sentit, com ha demostrat en l'elecció de col·laboradors als llocs que ha ocupat.

Pel que fa al segon objectiu del número dos del PP, és vertaderament delicat: ha de concloure la renovació de les estructures municipals. Els populars han descavalcat dels nivells estatals i autonòmics noms amb massa llast del passat, i ara els toca als alcaldes i regidors. En el PP estan convençuts que no es poden permetre el luxe d'arribar al juny amb representants de designació pràcticament caciquil, quan són ells els qui estan en contacte amb el votant.

Per últim, en el congrés hauran d'escoltar-se les ponències suggerides naturalment per Aznar i elaborades en a penes un mes, i per això els seus redactors solament han pogut aportar com a treball de camp el seu seny. Rodrigo Rato defensarà el desenvolupament de la indústria militar com a condició necessària per aconseguir la professionalització de l'exèrcit. El mateix Javier Arenas desenvoluparà les seves reflexions sobre el procés de pau proposant mà dura

per als nacionalistes perquè “el nivell assolit d'autonomia real és tan profund que és netament superior a l'aconseguit en molts estats federals com ara Alemanya, Suïssa o els Estats Units”. Luisa Fernanda Rudi proposarà una “profunda revisió” del sector públic audiovisual, i Eduardo Zaplana, sota el suggerent títol de “La Espana de las Oportunidades”, parlarà del model de pensions i de la forma de posar fi a la desocupació. Segons el president valencià, company d'Arenas en fotografies juvenils i valor en alça del partit, “l'objectiu irrenunciable és assegurar una pensió suficientment pública i garantida, però també cal buscar un equilibri entre l'economia personal i les aportacions públiques i privades per garantir el manteniment de la societat del benestar”.

El congrés constituirà, doncs, l'acte de presentació d'Arenas com a secretari general designat per Aznar, la renovació d'estructures dissenyades a imatge i semblança d'Aznar i l'exhibició d'un centrisme fet a mida de qui ostenta el poder. Per cert, asseguren que guanyarà Aznar.

En l'últim congrés del PP, el gener del 96, just abans de les eleccions generals, el president del PP, José M. Aznar saluda el president madrileny Ruiz Gallardón en presència del secretari general, Alvarez Cascos. En el nou congrés, la duresa asturiana de Cascos ha estat substituïda per la desimboltura andalusa de Javier Arenas.

Àngels Escrivà